

ಬಗೆಗಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡುವುದು. ಅವು ಮೊಳಕೆ ಒಡೆಯುವುದು, ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ, ಗಿಡ ಮರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ ತೇಜಸ್, ದಮಯಂತಿ

ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವೆಂದರೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬಸವನಗುಡಿ, ಜಯನಗರ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಎನ್ನಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆ ಕಾಲೇಜುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಮೂರು ಬಡಾವಣೆಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ದಮಯಂತಿಯದು ಶೇಕಡ 95.2 ಅಂಕಗಳಾದರೆ ತೇಜಸ್‌ನದು 96.37 ಅಂಕಗಳು. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಡಗರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಯಾವುದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರವೇಶ ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಖಾತರಿಯಾಯಿತು. ಈಗ ನನ್ನ ಗುರಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂನ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್ ಕಾಲೇಜಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಇರುವುದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಊರಿನಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಇನ್ನಿತರ ಗೆಳೆಯರು, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಒಂದು ಔತಣ ಕೂಟವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೆವು. ಮಕ್ಕಳು ತುಂಬಾ ಖುಷಿ ಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲವೂ ನಾವು ನೆನೆದಂತೆ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅದೇ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂನ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶವೂ ದೊರಕಿ ನನ್ನ ಆತಂಕ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತ್ತು.

ದಿನಗಳು ಎಂದಿನಂತೆ ಉರುಳಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಲೇಟಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಟ್ಯೂಶನ್‌ಗೆ ಬರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ನೇರವಾಗಿ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಾಫಿ ತಂದು ನನ್ನ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆಯೆ ಎದ್ದು ಹೋದ. ದಮಯಂತಿ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. 'ದಮಯಂತಿ ಯಾಕೆ ಟ್ಯೂಶನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಇಲ್ಲ ಅವಳು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು. ನಾನು ತಿಂಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಸುಮ್ಮಾನಾದೆ. ಆದರೂ ನನಗೇಕೋ ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. 'ಏನೂ ಇಲ್ಲಾರ' ಎಂದಳು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅವಳ ಮುಖ

ನೋಡಿದೆ. ಅದು ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮುಖವೇ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ 'ಏನಾಯಿತು ಸಾವಿತ್ರಿ?' ಎಂದೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಸಾವಿತ್ರಿ, ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಕರೆದಳು. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ಯಾಕೋ ವಿಷಯ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಯಾರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ನಗುತ್ತ 'ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಗದೇ ಇರೋ ವಿಷಯ ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ತಾನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ' ಎನ್ನುತ್ತ ನಾನು ಮೊದಲು ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. 'ಆಯಿತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ' ಎಂದಳು. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. 'ದಮಯಂತಿ ಏನಾಯಿತಮ್ಮ ಹೇಳು?' ಎಂದಿದ್ದೇ ದಮಯಂತಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಸಾವಿತ್ರಿ 'ತೇಜಸ್ ನೀನೇ ಹೇಳು' ಎಂದಳು. ತೇಜಸ್, 'ಡ್ಯಾಡ್. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಇದ್ದಾಗ ಯಾರೋ ಹುಡುಗ ದಮ್ಮೂನ ಏನೋ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ. ದಮ್ಮೂ ಹೋಗಿ ಅವು ಕನ್ನೆಗೆ ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟಳು' ಎಂದ. 'ಅವನು ಯಾರು? ಏನಂದ?' ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ. ತೇಜಸ್ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತೇ ಅಂದಿರಬೇಕು.

'ಅವನು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತ, ತೇಜಸ್? ಯಾರವನು?' ಕೇಳಿದೆ. ತೇಜಸ್ 'ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಹುಡುಗನಲ್ಲ. ಯಾರೋ

ಆಗಾಗ ಕಾಲೇಜು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹುಡುಗೀರನ್ನ ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಅವು ಜೊತೆಗೆ ಅದೇ ತರಹ ನಾಲ್ವರು ಹುಡುಗಿರರ್ತಾರೆ' ತೇಜಸ್ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕವಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಅಲ್ಲಾರಿ, ಅಂತಾ ತರ್ಲೆ ಹುಡುಗರು ಬೀದಿ ಬೀದಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪೌರುಷ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ನೋಡಿ. ಯಾರು ಏನಾದರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ಇವಳು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು ತಾನೇ? ಈಗ ಇವಳು ಶಾಲೆಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಹೋಗೋದೇ? ನಮಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಇರುತ್ತಾ?' ಸಾವಿತ್ರಿ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. 'ಅಲ್ಲಮ್ಮ ದಮ್ಮೂ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬರ್ಬೇಕು ತಾನೇ. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ಆಯಿತು. ನೀನು ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡ ಇರು' ಎಂದು ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ಎದೆಗೆ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದೆ.

ದಮಯಂತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಳು. 'ತೇಜಸ್ ನೀನು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆ ತಾನೆ?' ಕೇಳಿದೆ. 'ಹೌದು! ನಾನು ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ದಮ್ಮೂ ಹೊಡೆದಿದ್ದೇ ಅವನ ಜೊತೆಗಿದ್ದ ಹುಡುಗರಲ್ಲ ಓಡಿಹೋದರು. ಅವನು ದಮ್ಮೂ ಕಡೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದಿದ್ದ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಕನ್ನೆಗೆ ಒಂದೇಟು ಹೊಡೆದು, ಓಡಿ ಬಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆ ಹುಡುಗರಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಅವನು ಬಹುಶಃ ಮತ್ತೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತೆ' ಎಂದ. 'ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಾ? ಇಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಾ?' ಕೇಳಿದೆ. 'ನನ್ನಷ್ಟೇ ವಯಸ್ಸಿರಬಹುದು' ತೇಜಸ್ ಹೇಳಿದ. 'ಆಯಿತು ಬಿಡು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಸಾವಿತ್ರಿ, ನೀನು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇದು. ತೇಜಸ್ ನೀನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರು' ಎಂದೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಇದಲ್ಲ ಬೇಕಿತ್ತೇನು ನಮಗೆ?' ಎಂದಳು ಕೋಪದಿಂದ.

'ಈಗ ಏನಾಡುವುದು? ಅವಳು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದೆ. ದಮಯಂತಿ, 'ಡ್ಯಾಡ್ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ' ಎಂದಳು. ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಏಯ್ ದಮ್ಮೂ ನೀನು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚು, ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ' ಎಂದು ಗದರಿದಳು. ತೇಜಸ್‌ನ ಎಡ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಊದಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. 'ಇದುವರೆಗೂ ನಾವ್ಯಾರೂ ನಿನ್ನನ್ನ ಒಂದೇಟು ಹೊಡೆದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ತೇಜಸ್. ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಅದ್ಯಾರೋ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡೋ ಹುಡುಗನ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೆ? ಎಂದೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಎಲ್ಲಾ ಇವಳಿಂದಾನೆ

ಈಶ್ವರ

ಮಿಂಚು!

ಥಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆವ ಮಿಂಚು ಕೀಲಿಸಿದ ಕಣ್ಣಿಗಷ್ಟೇ ಗೋಚರ, ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರ!

■ ಪ್ರಭಾಮಣಿ ನಾಗರಾಜ